1937. aasta jooksul langenud 12%. Tunduvalt suurem oli aga hindade langus Põhja-Ameerika Ühendriikides ja nimelt tähtsamail aineil aasta jooksul ümmarguselt 28%.

Üksikute toorainete hinnalangus maailmaturul on muidugi olnud ulatuslikum. Näiteks oli ameerika puuvilla hind möödunud aasta lõpul aasta alguse hinnatasemest madalam ca 35%, vask 17%, tsink 25%, seatina 41%, toorkummi 34% ja kohv 38%. Suhkru hind seevastu näitas küll tõusu 7%-ga.

Toorainete ja samuti põllumajandussaaduste hindade tõusu põhjustas 1936. aasta viimasel poolel ja möödunud aasta esimesel veerandil taasrelvastumise hoo suurenemine ühes järjest süveneva sõjapuhkemiskartusega. Tugeva tõuke toorainete hindade tõusule andis Briti laiaulatusliku relvastuskava teostamisele asumine. Kardeti nimelt, et nüüd algab toorainete järele niivõrd suur ja kiirendatud nõudmine, et kes ees, see mees, sest toorainete tootjad ei suutvat nõudmisi vajaliku nobedusega täita. Et samal ajal sõja psühhoosi mõjul igaks juhtumiks samuti täiendati tagavarasid, siis paratamatult tekkis olukord, kus nõudmine toorainete järele võttis juba hindu üleskruviva spekulatiivse ilme. Ent esimesest tormijooksu-tuhinast toibudes märgati peagi, et toorainete tootmisaparaat on võimeline küllalt kiiresti täitma suurendatud nõudmisi ja et uus sõda Euroopas annab veel tükk aega oodata. See mõjus kainestavalt. Spekulatiivsed ostud jäid ära. Tagavarade kuhjamisest loobuti. Tagajärjeks osutus paratamatult hindade langus kõrgtasemelt normaalsemale nivoole, mis tavaliselt liigub tootmiskulude ja tööstuskapitali profiidi piirides.

Üldiselt kujunes toorainete hindade seis 1937. a. lõpul järgmiseks: 1936. a. keskpaigast kuni 1937. a. esimese veerandini toimunud tõusust läks taas kaduma

Eesti kroonika 1937, lk. 38